

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj:08-1328/6
Podgorica, 12. jun 2014. godine

CRNA GORA	
SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	25.VI
KLASIFIKACIONI BROJ:	23-1114-519
VEZA:	
EPA:	446 XXV
SKRAĆENICA:	PRILOG:

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 5. juna 2014. godine, razmotrila je Amandman na Predlog zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu (predlagač poslanik Emilo Labudović), koji je dostavila Skupština Crne Gore.

Amandman glasi:

AMANDMAN

Nakon člana 23 predloga Zakona, dodaje se novi član koji glasi:

„Ukoliko osuđeno lice kaznu rada u javnom interesu izvršava u javnom preduzeću, javnoj ustanovi, socijalnoj, humanitarnoj ili nekoj drugoj organizaciji ili ustanovi koja svojim radom ostvaruje dohodak, to preduzeće, javna ustanova, socijalna, humanitarna ili neka druga organizacija je obavezna da novac koji je ekvivalentan učinku stalno zaposlenog radnika koji obavlja isti posao i u istom vremenu, uplaćuje na poseban račun koji će biti otvoren pri Ministarstvu pravde.“

Obaveza iz stava 1 ovoga člana kao i način njegovog regulisanja preciziraju se sporazumom iz člana 18 stav 2 ovoga Zakona.

Sredstva sa ovog računa biće korišćena isključivo u svrhu poboljšanja uslova za boravak zatvorenika u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija.

O utrošku ovih sredstava, Ministarstvo pravde će, jednom godišnje, informisati Odbor Skupštine Crne Gore za ljudska prava i slobode“.

U daljem tekstu Zakona vrši se prenumeracija članova.

Vlada ne prihvata Amandman.

O b r a z l o ž e n j e

U skladu sa međunarodnim propisima kojima je regulisana oblast alternativnih sankcija, decidno se navodi da je rad u javnom interesu neprofitabilan, te da se ne može koristiti u svrhu sticanja dobiti. Dakle, duh izvršenja ove kazne nije sticanje dobiti već resocijalizacija osuđenog lica i

humanizacija kažnjavanja, pa bi svako izdvajanje finansijskih sredstava bilo protivno međunarodnim standardima i praksi koja postoji u ovoj oblasti. Takođe, treba napomenuti i to da je izvršenje ove kazne uređeno na gotovo identičan način u državama regiona, a naročito Srbiji i Hrvatskoj. Osnovni postulat izvršenja ove kazne upravo je sadržan u konstataciji da se izvršava u „javnom interesu“.

U prilog navedenom treba pomenuti i Preporuku Savjeta Evrope „Rec (1992) 16 o sankcijama i mjerama vezanim za javni interes“. Dakle, jedini način da se ostvari rad u javnom interesu upravo je dat u članu 18 predloga Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, koji glasi:

„Kazna rada u javnom interesu izvršava se kod pravnog lica koje se bavi djelatnošću od javnog interesa (humanitarna, socijalna, komunalna, zdravstvena, poljoprivredna, ekološka ili druga slična djelatnost) ili neprofitabilne organizacije čija djelatnost je vezana za humanitarne, ekološke i druge slične aktivnosti (u daljem tekstu: pravno lice, odnosno organizacija).“

Radi izvršenja kazne rada u javnom interesu Ministarstvo pravde može zaključiti sporazum sa organima državne uprave i organima lokalne samouprave kad su u pitanju djelatnosti nad čijim obavljanjem ti organi vrše nadzor, kao i sa pravnim licima, odnosno organizacijama, koji sadrži opšta pravila o izvršenju kazne rada u javnom interesu i međusobna prava i obaveze.

Javni interes ostvaruje se kod pravnog lica ili neprofitne organizacije u oblastima koje su u navedenom članu konstatovane. Dakle, javni interes će se upravo ostvarivati kroz rad osuđenih lica kod pravnih lica, organa i organizacija, kako su i opisane u citiranoj odredbi Predloga zakona, a ne kroz uplaćivanje sredstava na račun Ministarstva pravde i njihovo korišćenje u svrhe poboljšanja uslova u zatvorima, kako to ističe poslanik Labudović u obrazloženju svog amandmana.

Svaki drugi oblik izvršenja ove sankcije, koji je suprotan onom datom u članu 18 Predloga zakona, predstavljao bi njeno dezavuisanje i bio bi suprotan pravnom poretku i međunarodnim standardima. Pored navedenog, javni interes je mnogo širi pojam od onog koji je dat kroz amandman, upravo zato što je poboljšanje uslova za boravak zatvorenika u ustanovi za izvršenje krivičnih sankcija samo dio interesa koji se kroz ovu normu htio postići.

